א) אשקדמה והקריבתו היכי דמי אי נימא דאקניה ב) ניהליה לאלתר פשיטא דמותר דעד כאן לא בא עליה ואלא דאמר לה לא ניקני ליך עד שעת ביאה במי מציא מקרבה ליה ג) ואיש כי יקדיש את ביתו קדש לה' אמר רחמנא מה ביתו ברשותו אף כל ברשותו לא צריכא דאמר לה ילא ג) מקניה לך עד שעת ביאה ואי מצטריך לך ניקני לך מעכשיו ובעי רב אושעיא קדמה והקדישתו מאי תפשוט ליה מדרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר קדמה והקריבתו הקריבתו (א) היא דהא ליתיה בשעת ביאה אבל הקדישתו ד) אסור היא גופה קמיבעיא ליה הקריבתו והא ליתיה בשעת ביאה מותר אבל הקדישה בשעת ביאה אסור או דלמא כיון דתנן אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט הקדישתו מותר וכל שכן הקריבתו תיקו: ה) בא עליה ואחר כך נתן לה אתננה מותר: והתניא ובא עליה ונתן לה ואפי' עד שנים עשר חדש אתננה אסור אמר רב חנן בר רב חסדא לא קשיא הא דאמר לה הבעלי לי בטלה זה הא דאמר לה הבעלי לי בטלה סתם ו) טלה זה והא מחוסר משיכה ז) בזונה עובדת כוכבים דלא קניא במשיכה ח) ואיבעית אימא אפי' בזונה ישראלית כגון דקאי בחצרה ט) הא יהבית לה מעיקרא דשוויה לה אפותיקי [א] ואמר לה אם עד יום פלוני יהיבנא לך זוזי מוטב ואם לאו טלה באתננך אמר רב אחד אתנן זכר ואחד אתנן כל עריות אסור חוץ מאתנן אשתו נדה מ"ט זונה כתיב והא לאו זונה היא ולוי אמר אפילו אשתו נדה מאי טעמא תועבה כתיב והא תועבה היא ולוי נמי והכתיב זונה אמר לך ההיא י) זונה ולא זונה ורב ההיא זונה ולא זונה מנא לי' נפקא ליה מדרבי דתניא רבי אומר אין אתנן אסור אלא יא) כל אתנן הבאות לו בעבירה אבל אתנן אשתו נדה ושנתן לה שכר להפקעתה ושנתנה לו באתננו מותרין אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר ובתתך אתנן ואתנן לא ניתן [לך] (לה) ותהי להפך ורב האי תועבה מאי עביד ליה מיבעי ליה כדאביי דאמר אביי זונה עובדת כוכבים אתננה אסור מ"ט כתיב הכא תועבה יב) וכתיב התם כי כל אשר יעשה מכל התועבות האל מה להלן עריות שאין קדושין תופסין בה ה"נ יג) אין קדושין תופסין בה וכהן שבא עליה אין לוקה עליה משום זונה מ"ט דאמר קרא לא יחלל זרעו מי שזרעו מיוחס אחריו יצא עובדת כוכבים דאין זרעו מיוחס אחריו זונה ישראלית אתננה מותר מה טעם דהא קדושין תופסין בה וכהן שבא עליה לוקה משום זונה מ"ט דהא זרעו מיוחס אחריו ורבא אמר אחד זה ואחד זה אתננה אסור וכהן הבא עליה לוקה משום זונה מ"ט ילפי מהדדי מה זונה ישראלית בלאו אף זונה עובדת כוכבים בלאו ומה אתנן זונה עובדת כוכבים אסור אף אתנן זונה ישראלית אסור מיתיבי אחד זונה עובדת כוכבים ואחד זונה ישראלית אתננה אסור תיובתא דאביי אמר לך אביי [ב] יד) הא מני ר' עקיבא היא דאמר ח) אין קדושין תופסין בחייבי לאוין והא ט) קמשמע לן דכל זונה לא תפסי בה קדושין דומיא דאלמנה טו) דלא תפסי בה קדושין ולרבא מאי שנא דקתני כגון אלמנה לכ"ג דומיא דאלמנה מה אלמנה לא לקי עד דמתרי בה אף זונה עד דאמר הא לך ג) ילאפוקי מדרבי אלעזר ט) דאמר רבי אלעזר פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה אבל היכא דזונה טז) מעיקרא ה"נ דאסור ל"א כי קתני הא בעריות שאין קדושין תופסין בה והא קתני סיפא יז) אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט אתננה אסור והא הני קדושין תופסין בהן יח) הא מני רבי

שקדמה והקריבתו. קודם ביאה: **ואי איצטריך לך שקול מעכשיו.** הלכך ברשותה הוא ומצי לאקרוביה וכיון דאמר לה לא ליקני ליך עד שעת ביאה איצטריך לאשמועינן דמותר אם קדמה והקריבתו דסד"א אתנן הוי (ד) יען: **דרבי אלעזר גופה קמיבעיא ליה.** פי' פשיטא ליה לרבי אלעזר הקריבתו אין הקדישתו לא או דלמא הקריבתו פשיטא ליה הקדישתו מספקא לי' תיקו: **אמירתו לגבוה.** ולא מצי למיהדר כאילו מסרתו להדיוט: **בטלה זה.** הואיל דיהביה בשעת ביאה חייל עליה אתנן מיד כ): **טלה סתם.** דמשדר לה בתר הכי מתנה בעלמא הוא כא) ואין אתנן אלא המיוחד בשעת ביאה: **הא יהבית ניהלה מעיקרא.** דהואיל וקאי בחצרה קניא ליה בשעת ביאה מיד ואמאי קרי ליה ואח"כ נתן ועוד פשיטא דאסור (ה): **עד יום פלוני** [ג] משקלין לך כך וכך ואי **לא שקלי ליה.** הלכך כי מטו ולא יהיב לה זוזי איגלאי מילתא י) [ודידיה הוא כשעת] ביאה ומיהו אח"כ הוא דהא לא הוי דידיה עד דמטי יום פלוני ואיצטריך לאשמועינן דאסור: **אתנן זכר.** שבא על הזכר ונתן לו אתנן אסור להקרבה: **תועבה כתיב.** כי תועבת ה' אלהיך גם שניהם והאי נמי תועבה הוא דנדה כתיבא גבי עריות ואכולהי כתיב ל) את כל התועבות האלה: **ולא זונה.** דאם נתנה לו היא כאתנן מותר: **הבאות לו בעבירה.** שאין לך לד היתר בה אבל אשתו נדה דמותר בה לאחר זמן או שנתן לה לזונה שכר פקיעתה שכר מה שבטלה ממלאכתה ולא שכר ביאה: **ואע"פ שאין ראיה לדבר.** דלישתרי להקרבה זכר לדבר דלא הוי אתנן מה שהיא נותנת לו מדכתיב ותהי להפך: **עובדת כוכבים אין זרעו מיוחס אחריו.** דלא מיקרי זרעו אלא בנה כדאמרינן ביבמות (דף כג.) בנך הבא מישראלית קרוי בנך ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה: **מאי טעמא ילפי מהדדי.** במה מלינו כב):

כגון דקאי בחצירה. כג)משמע דלא מלינו אתנן אלא בכה"ג דקאי בחצירה כד)ואח"כ קשיא הא דאמר במרובה (ב"ק ע:) גבי אתנן אסרה תורה ואפי' בא על אמו כה) דקאי עלה במיתה דלאי תבעא ליה קמן לדינא לא מ"ל זיל הב לה שהרי מתחייב בנפשו הוא כו) וכיון דלא מלינו אתנן אלא דקאי בחצירה והיכי שייך למימר זיל הב לה הא תפסה בה ופר"י דכיון דלאי לא הוה מוחזק בה לא אמר זיל הב לה אע"ג כז)[דהשתא] דמטעם מלוה היא זוכה בה לא קרינא ליה אתנן אי לאו טעמא דמפרש התם כיון דקיהיב לה משום נלאת ידי שמים הוי אתנן ומורי הרמ"ר פי' דאין אנו צריכין לומר דבר זה דהא דמוקי ליה הכא דקאי בחצירה היינו משום דדחיק למצוא בא עליה ואח"כ נתן לה אבל הקנה לה קנין סודר כשתיבעלי לי תיקני ליך טלה זה בכל מקום שהוא קני ובהכי ניחא הסיא דמרובה (נו"ש) דלאי תבעא ליה קמן לדינא לא אמרינן ליה זיל הב לה: **ורבא** אמר אחת זו ואחת זו אתננה אסור וכהן הבא עליה לוקה משום זונה. וקשיא א"כ מה גזרו כ"ד של חשמונאי דגזרו הכא על העובדת כוכבים חייב משום נשג"ז הא אמר הכא דעובדת כוכבים זונה דאורייתא היא וי"ל דרבא סבירא ליה כמ"ד נשג"א אבל משום זונה לקי דאורייתא ומ"ת לאביי דאמר כהן הבא על העובדת כוכבים אינו לוקה משום זונה הא תנן בפרק הבא על יבמתו (יבמות נט: ושם:) אין זונה אלא גיורת ושנבעלה בעילת זנות אלמא דעובדת כוכבים היא זונה וי"ל דכנתגיירה ולאי היא זונה אבל כעודה עובדת כוכבים לא הוי זונה: כט)**גירסא** ראשונה מיתיבי אחת זונה[ל] ואחת עובדת כוכבים. קס"ד דה"ק אחת זונה ישראלית כגון שנבעלה לאחד מחייבי כריתות שהיתה זונה לכל הוי אתנן לכל אדם אפי' היא נשכרת עתה למותר לה אי נמי זונה שהיתה מופקרת הויא אתנן והיינו כרבא ותיובתא לאביי דיליף תועבה תועבה דאין אתנן אלא לעריות שאין קדושין תופסין בה ל)ופריך הא דקתני סיפא כגון אלמנה לכ"ג כו' והני קדושין תופסין בה ומשני הא מני ר' אלעזר היא דאמר פנוי הבא על הפנויה עשאה זונה ולדידיה הוי אתנן בכל הבעילות שאינו לאשתו גמורה אבל לרבנן לעולם אימא לך דלא הויא אתנן אלא מביאה דלא תפסי בה קדושין וא"ע מנא ליה לאביי הא דלא יליף רבי אלעזר תועבה תועבה לומר דלא הויא אתנן אלא לאותן שאין קדושין תופסין בה כמו לרבנן ויש לומר דכיון דלית ליה לר' אלעזר דכל ביאה הויא זונה אלמא מחמיר הוא בזונה יותר משאר תנאים הכא נמי אמר לגבי אתנן דמחמיר יותר משאר תנאים והויא אתנן בכל ביאה ואפי' מפנוי לפנויה ופריך אי ר' אלעזר מאי איריא אלמנה ניתני פנויה ומשני סלקא דעתך אמינא הואיל ובנין אב הוא לא ליתסרו ופירש רש"י הואיל ובנין אב הוא ללמוד שאין אתנן אסור אלא בפנוי ופנויה אבל מאלמנה לכהן גדול דאסורה ליה ככל לא הויא אתנן קמשמע לן וזה לי רש"י וקשה להבין ורבינו נתנאל פירש [לב]הואיל ובנין אב הוא למשוי דין אתנן לדין איסורא [לג]דכהן מוזהר כדאמרינן דכל ביאה שהיא אסורה לכהן הוי אתנן ואפי' מפנוי לפנויה ה"נ ילפינן דין אתנן [לד]מכהן דומיא דזונה דכהן הוי אתנן כלומר שאין בה שם אחר

עין משפט נר מצוה

לד א ב ג מיי' פ"ד מהל' איסורי מזבח הלכה יא:
לה ד מיי' שם הל' יב:
לו ה ו מיי' שם הל' יג:
לז ז מיי' שם הל' ט:
לח ח מיי' שם הל' ח:
לט ט מיי' שם הל' ט:
מ י מיי' שם הל' ח:
מא כ מיי' פי"ח מהל' איסורי ביאה הל' ג טוש"ע אה"ע סימן ו סעיף ח:
מב ל מיי' שם הל' ב טוש"ע שם סעיף ח ובאה"ע ת"ד:

◆

מוסף רש"י

לאלתר. קודם ביאה, פשיטא דמותר. דאע"ג דעל מנת ביאה יהביה ניהלה, כיון דמקמי ביאה יהביה ניהלה לאו שכר ביאה היא (ע"ז סג.). ניקני לך מעכשיו. הלכך איצטריך מתני' לאשמועינן דאע"ג דאמר לה לא ניקני לך עד שעת ביאה, כיון דכבר אמר לה אי מצטריך ליך קני מעכשיו, הויא לה מתנה תנם כי שקלתיה ואקריבתיה (שם). בטלה זה. כל כמה דיהיב לה הוי אתנן, דמהשתא קיימיה (שם). בטלה סתם. כי יהיב לה לאחר זמן לאו אתנן היא דהשתא הוא דקנייה לה (שם). דלא קניא במשיכה. עכו"ם לאו בר משיכה, דכי כתיבא משיכה בישראל כתיבא, או קנה מיד עמיתך (שם). הא יהבית לה מעיקרא. הא קנייה לה מהשתא קודם ביאה, והיכי קרי ליה בא עליה ואח"כ נתן לה (שם). ואם לאו טלה באתננך. שקליה ביום פלוני באתננך, הלכך בא עליה ואח"כ נתן לה הוא, ומיהו הואיל ומתשעת ביאה שוויה אפותיקי ועמד בחצירה חייל עליה אתנן (שם). עריות שאין קדושין תופסין בה. דחייבי כריתות נינהו וככל מודים שאין קדושין תופסין בחייבי כריתות, דאין ממזר אלא מחייבי כריתות כדאמרינן בהספת יבמות (חם בכורות נו.). דאין זרעו מיוחס אחריו. דהולד הולך אחר הכותית כדאמרינן בפ"ב דיבמות (כג.) בנך הבא מישראלית קרוי בנך ואין בנך הבא מן הכותית קרוי בנך אלא בנה (בכורות שם). דאמר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין. אין קדושין תופסין לאשה האסורה על המקדשה כלאו, ורבנן פליגי עליה ואמרי בחייבי כריתות הוא דלא תפסי אבל בחייבי לאוין תפסי (סוטה יח:). כסתלן (יבמות מד:) בכרייתא שמחוייר גרושתו ר"ע אומר אין לו בה קדושין (כתובות כט. או:) דקתני הלך ועשה בה מאמר אין לאחר חליצה כלום, כלומר אין המאמר תופס בה דקם ליה בהמת כלא יבנה, ואמר במת' (שם נב:) תניא לכי אומר אין הדברים הללו אמורים אלא לדברי ר"ע שהיה עושה חליצה כערוה (קידושין סח.). פנוי הבא על הפנויה כו' עשאה זונה. ליפסל מן הכהונה (סנהדרין נא.).

◆

רבינו גרשום

אמר רבי אלעזר שקדמה והקריבתו. קודם שבא עליה להכי אתננה מותר: והיכי דמי אי דאקנייה לה ניהליה בשעה שנתן לה: פשיטא. דאפילו לא קרבה והקריבתו יהא מותר דלא חל עליה אתנן: דעד כאן לא בא עליה. כשנתנו לה: ואלא דאמר לה לא ניקני ליך עד שעת ביאה וקדמ' והקריבה. ל"א ודלא אקני לה היכי מציא מקרבא ליה ואיש כו': לא צריכא בגון דאמר לה לא נקני ליך עד שעת ביאה ואי מצטריך קודם או לאכול או להקריב ניקני ליך מעכשו דאע"ג כי אמר לה הכי לא ניקני ליך ודאי לשום אתנן יהבה ואפי' הכי כיון דאמר לה אי מצטרך ליך נקני ליך מעכשיו דהשתא הוה ברשותה דמציא מקרבה ליה אי קדמה והקריבתו מותר: ל"א אי מצטריך ליה אפקיה למאי דבעיה: הא דאמר לה. הבעלי לי בטלה זה אפי' לא נתנו לה עד ג' שנים אסור. אבל הבעלי לי בטלה סתם ונתן לה לאחר שבא עליה מותר דאיכא למימר דהאי טלה כיון דלא יחדו לה איכא לשום מתנה יהביה לה. וכי אמר בטלה זה אמאי מותר והא מחוסר משיכה דלא משכתו הזונה ולא קנאתו וליהוי כי אמר לה בטלה סתם. בזונה עובדת כוכבים עסקינן דלא קניא במשיכה. ל"א דהמעות קניא העובדת כוכבים אף הכא נמי כיון דאמר לה בטלה זה ובא עליה מבעילתה קנאתו אע"ג דלא משכתו ברשותו של עובדי כוכבים שקונה במעות שנותן בלא משיכה אף זו קנאתו בבעילה: ואיב"א אפי' תימא בזונה ישראלית, ומשכחת לה דמן שעה שבא עליה קנייה כי אמר בטלה זה וכגון דאוקמוה בחצרה דחצירו של אדם קונה לו: אי הכי. (אין) [הא] יהבה לה מעיקרא הוא קודם ביאה כי אוקמוה בחצירה ואמאי קא מיירי בבא עליה ואח"כ נתן לה: אלא כגון דשויא לה. האי טלה אפותיקי ואמר לה אי עד יום פלוני (לא) יהיבנא לך זוזי דאתננך מוטב ואי לאו בוליה טלה שלי באתננך הילכך כיון

רבינו גרשום (המשך)

דשויא לה אפותיקי קנאתו ולא לגמרי עד אם יעבור הזמן הלכך הוי נמי כמו שבא עליה ואח"כ נתן לה: ל"א האי דאוקמא דקאי בחצירו נתן לה ואח"כ בא עליה אלא כגון דאתפסיה רועה ניהלה במשיכה ואח"כ בא לידי של רבו ולא נתנה לה עד לאחר ביאה: [מ"ט כי תועבה היא כתיב. (ואי) [והאן] אשתו נדה תועבה היא דכתיבא גבי עריות וכתב בסיפיה כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה. וללוי דמרבי אשתו נדה הא כתב זונה ואשתו נדה לאו זונה: (אין) [ורב] קסבר דהאי [זונה] להכי אתא דאתנן זונה אסורה ולא אתנן זונה אם נתנה היא לו אתנן אינו אסור להקרבה: או שנתן לה שכר פקעתה. לא שכר עבירה אלא שכר שבטלה באותה שעה ממלאכתה כולן מותרין: ואע"פ שאין ראיה לדבר. שאתנן זונה קרוי אתנן זכר לדבר שנאמר ובתתך אתנן וקאמר דכולן מותרין: [ורב האי תועבה דדריש ליה לוי לאתנן לאשתו נדה מאי עביד ליה מיבעי ליה כו'. ילפה תיעבה תועבה מעריות כתיב גבי אתנן כי תועבה היא וכתי' בעריות מכל התועבות. יצא עובדת כוכבים שאין זרעו מיוחס אחריו כדאביי ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה]: ורבא אמר כו'. וכהן הבא עליה אפי' על עבירה כוכבים לוקה משום זונה. דילפי מהדדי מה זונה ישראל בלאו דכתב לא יחלל אף עובדת כוכבים נמי בלאו ומה אתנן עובדת כוכבי' אסור דהא לא תפסי קידושי אף זונה ישראל אסור אע"ג דתפסי בה קידושי דהא ילפן אהדדי: אמר לך אביי. להכי מדמו זונה ישר' לזונה עובדת כוכבים ומה זונה לא תפסי בה קידושי אף זונה ישראלית: בעריות דלא תפסי בהו קידושי הא תפסי בהו קידושי אתנן מותר והא קתני סיפא דהאי ברייתא דאחד זונה

מסורת הש"ס

א) לעיל ט. וש"נ, ב) ע"ז סג. ע"ש, ג) קדושין מח: ע"ז סג. [כ"ב קנג: ב"מ ו. נדרים כט: תוספתא דקדושין פ"א ה"ז תוספ' דב"ק פ"ד ה"נ תוספ' דערכין פ"ד ה"נ], ד) [ע"ז בע"ז סג. ע"ש], ה) מעיקרא ועוד פשיטא דאסור דשויה כו' נ"ק כל"ל וגי' רש"י דחרתי פרוך, ו) [תוס' פ"ד ה"נ], ז) [בכורות נז.], ח) קדושין סח. [יבמות י: וש"נ], ט) יבמות נט: סא: עו. סנהדרין נא., י) כלומר מי נ"ק, כ) כי' נ"ק, ל) [ויקרא יח], מ) נ"ק, נ) דכה"ג כדאמרי' נ"ק, ס) דכהן מוזהר דומיא לזונה ככהן הוי כלומר כו' נ"ק.

◆

תורה אור השלם

1. ואיש כי יקדש את ביתו קדש לה' והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום: ויקרא כז יד
2. לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ה' אלהיך לכל נדר כי תועבת ה' אלהיך גם שניהם: דברים כג יט
3. ויהי בך הפך מן הנשים בתזנותיך ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפך: יחזקאל טז לד
4. כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם: ויקרא יח כט
5. ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני ה' מקדשו: ויקרא כא טו

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' הקריבתו הוא דשרי דהא ליתיה בשעת ביאה וכו' הקדישתו ואיתא בשעת ביאה אסור או דילמא: (ב) שם ר' עקיבא היא דאמר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין והא קתני סיפא כגון אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט אתננה אסור הא קמ"ל דכל זונה לא תפסי: (ג) שם הא לך אתנן לאפוקי מדרבי אלעזר: (ד) רש"י ד"ה ואי איצטריך וכו' אתנן הוי הס"ד ואח"כ מ"ה הקדישתו כו' מי אמרינן אמירתו לגבוה ולא מצי למיהדר כאילו מסרתו להדיוט הס"ד ואח"כ מ"ה דר' אלעזר וכו' תיקו הס"ד ואח"כ מ"ה בטלה: (ה) ד"ה הא יהבית וכו' דאסור הס"ד ואח"כ מ"ה אפותיקי במשכון עד יום:

◆

הגהות הגר"א

[א] גמ' ואמר לה. נ"ב גרסי' עד יום פלוני שקלית לך כך וכך ואי לא שקיל לך טלה כו'. אם עד נלאו ל"נ רש"י: [ב] שם תיובתא דאביי א"ל. האי מתוסף ול"ל צריך להיות קודם וכצ"ל א"ל אביי כי קתני הא עד קמ"ל ואח"כ ל"ל הא מני ר"ע עד הי"נ דאסור: [ג] רש"י ד"ה עד. משקלין. נ"ל שקלית:

שיטה מקובצת

א] שקדמה. מסכת עבודה זרה (דף סג.): ב] ניהלה לאלתר אות י' נמחק: ג] לא ניקני ליך עד שעת כו' מצטריך ליך ניקני ליך מעכשיו ל"א ואי דלא אקניה מי מצי מקרבה ליה איש כי יקדיש כו' לא צריכא כו' ואי מצטרך לך אפקיה: ד] הקדישתו דאיתיה בשעת ביאה. אסור דר' אלעזר גופא קמיבעי ליה מי אמרינן הקריבתו אמר ר' אלעזר דמותר דהא ליתיה בשעת ביאה אבל הקדישה בשעת ביאה דאיתא בשעת ביאה. אסור או דילמא. ל"א הקריבתו גופה דאמר ר"א הקדישתו הוא דהא אמרי' אמירתו כו' היבעי: ה] תיקו אמר מר בא: ו] סתם וכי אמר לה הבעלי בטלה זה מי מיתסרי והא: ז] מחוסר משיכה. דמעות אינן קונות וא"כ לא קנאתו בשעת ביאה דבשלמא אם המעות קונות [illegible]

אע"ג דר"א לא איירי לענין אתנן ומצי קאי כאביי מ"מ הו"ק האי תנא בשיטת ר"א אמרה: ישן הוי קמ"ל. אבל א]הקדישתו דאיתיה בשעת ביאה איכא לחול עליה אתנן למפרע בשעת הקדשה ולא חייל עליה קדושה מעיקרא באמירה: כן ביד. ואע"ג דלא בא לידה עד י"ב חדש הוי אסור הס"ד: כח] הוא דאין אתנן אלא כו' כיאה הס"ד ומה"ד בטלה זה והא אמאי אסור והא מחוסר משיכה ולא קניא לה בשעת ביאה ולא חייל עליה איסור אתנן: כט] מציני. זונה ישראלית בלאו דלא יקח כדכתיב לא יחלל זרעו בעמיו שזרעו מיוחס אחריו: מתיב כו' תיובתא דאביי א"ל אביי כי קתני הא בעריות שאין קידושין תופסין בהן והא קתני סיפא כו' והני תפסי דחייבי לאוין נינהו ואפ"ה קתני ברישא אחת [illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones